

SCHWENDTNER TIBOR
KIS MESE A LEGUTOLSÓ NAGY TÖRTÉNETRŐL
2001

http://minerva.elte.hu/mfsz/MFSZ_0112/9SCHWEN.html

<http://minerva.elte.hu/mfsz/>

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis, félreeső bolygó, melyet különös lények népesítettek be, melyek nem kevesebbet tettek, mint felfedezték az időt, s e felfedezés igencsak megsokasította a gondjaikat. Az idő rájukboruló végtelenjét rettenetesen szorongatónak, elviselhetetlennek találták, s ezért – jobb híján – megpróbálták megszelídíteni, magukhoz idomítani ezt a félelmetes és meglehetősen hideg jövevényt. Mivel már megtanulták, hogy a végtelen térből érkező veszélyek és fenyegetések ellen a legcélszerűbb falakkal körbevett, otthonosan berendezett települést építeni, az idővel szemben is hasonlóképpen jártak el. Az idő végtelenjéből kimetszettek egy darabot, mint egy jókora telket, s abban aztán kényelmesen berendezkedtek. Volt ennek az idődarabnak kezdete és vége, s minden porcikája értelmesen és lakájosan ki volt töltve, nyoma sem maradt az eredetileg benne ásító, fenyegető ürességnek.

Az idő persze különös jószág, nem lehet benne akárhogy berendezkedni, ha nem megfelelően nyúlunk hozzá, bizony, kicsúszik a markunkból. Ám mégiscsak volt egy módja, ahogy e sikamlós fenomént foglyul ejtették, s e mód nem volt más, mint az, hogy történeteket meséltek, melyekből aztán az idő szabadulni már nem tudott. E történetekkel rendezték be életüket, kicövekelték maguknak azokat az évszázadokat, melyek aztán már mosolygósan vagy haragosan, de mindenesetre értelmesen néztek vissza rájuk. Ezek a történetek persze megpróbálták mindenről, vagy legalábbis minden fontos dolgról számot adni, ami az akkori életet érintette.

Idővel aztán különös versengés lett úrrá rajtuk; miután már rengeteg sok, az egész mindenséget átfogó, nagy történetet kitaláltak és elmeséltek, néhányan mindenáron el akarták mesélni az utolsó nagy történetet is. Hamarosan azonban az utolsó nagy történetekkel is Dunát lehetett volna rekeszteni. Ekkor aztán az egyik legravaszabb közülük azt gondolta magában, hogy túljárok az eszeten, s kitalálom a legutolsó nagy történetet. Ez a legutolsó nagy történet már nem közvetlenül az életről és halálról, sorsról és boldogságról, hanem, lássatok csodát, magukról a nagy

történetekről szólt. Nem tudni, hogy e tréfa kieszelője megirigyelte-e azokat a kalandokat, melyeket a "minden halmazok halmaza" című nagy sikerű sztori szereplői éltek át, mindenesetre elmesélte minden nagy történetek nagy történetét. E legutolsó nagy történet arról szól, hogy ugyan hosszú ideig éltek és virágoztak a nagy, mindent átfogó történetek, ám ennek mára vége, a fragmentálódott élet már csak kis, hasonlóképpen fragmentálódott történeteket hoz létre.

Hogy e nagy történetek utolsó nagy története igaz-e, azt nem lehet tudni, amit biztosan tudunk róla, az csak annyi, hogy egy olyan korban született, amelyben nagy történetek már nem születnek, persze ez is csak akkor biztos, ha ez a legutolsó, nagy történet igaz.